

Moottoripyöräkerho 69 ry
PL 769 33101 Tampere

Lähetä osoitteenmuutoksesi kerhon kotisivujen kautta
<http://www.mp69.fi/jaseneksi.html> tai postin osoitemuutuskortilla osoitteeseen:

Rami Kotilainen
Nevastie 12
36110 RUUTANA

Tämä näkymä löytyi ajoretkellä joulunpyhien alla hiljaiselta uimarannalta. Jäistä touhua olisi ollut uintikierrokselle lähtö jäätyneelle järvelle. Maisema näyttää tynneltä kun peilikirkas jää kätkee kovan tuulen. Auringosta ei ollut lämmönlähteeksi. Kuvattu 16.12. Valok. Oiva Lepola.

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY Nro 1 • HELMIKUU 2008

MOTORISTI

JÄSENKYSELY
LEHDEN LIITTEENÄ.
NETTIVASTAUKSET
www.mp69.fi/
kysely/

**MOTORISTIKIRKKO
KESKI-LAHDEN SRK.
RISTINKIRKKO 25.5. KLO 10**

**KONTIORALLI 4.-6.7.
KONTROLLI
SAIMAAHOLIDAY-ORAVI,
ORAVIN KYLÄKAUPPA**

TAPAHTUMAKALENTERI:

3.-4.5.2008	Motoristi Survival I ajokurssi	Nokian Renkaiden rata
17.-18.5.2008	Motoristi Survival 2 ajokurssi	Nokian Renkaiden rata
25.5.2008 klo 10	Motoristikirkko	Keski-Lahden srk. Ristinkirkko, Lahti, Kirkkokatu 10. Yht. Oiva Lepola 050 528 9239 lepola.oiva@pp.inet.fi
13.-15.6.2008	Akkaralli	Pohjois-Savo. Yht. Heli Könönen 040 529 4149 h.kononen@hotmail.com
4.-6.7.2008	Kontioralli	Kontrolli Saimaaholiday-Oravi Oravin kyläkauppa
22.-24.8.2008	Eestin etappiajo	
6.-7.9.2008	MP-suunnistus	Yht. Timo Alanne 050 568 1025 timo.alanne@nokia.com
19.-21.9.2008	Pohjoisen Pystymettä	Yht. Mikko Laitila 0400 188 429
21.9.2008	MP 69 vuosikokous	
24.-26.10.2008	Etelän Pystymettä	Yht. Antti Parkko 0400 470 981 www.hamsmk.net

Motoristi

Nro 1 Helmikuu 2008. 38. vuosikerta. Moottoripyöräkerho 69 ry.

Ilmestyy helmi-, touko-, elo- ja marraskuussa.

Painopaikka: Esa Print, Tampere 2008

Taitto: Tmi Lehtiapu/Marja Rissanen

Ilmoitushinnat: koko sivu 168 €, 1/2 sivua 92 €

Kansikuva: Hiljainen oli kesätörien ranta Hallissa joulujäljellä. Peilityni kuva pettää. Maisemaa riepotteli navakka tuuli ja järvellä olisi käynyt vaahtopäälaineet mutta kun oli nyt muutaman sentin jäässä niin olipa tyynen näköistä. Kuvattu 27.12. Valok. Oiva Lepola.

HALLITUS

Puheenjohtaja:

Asko Vesinen
Kivalterentie 22 A 12
00640 HELSINKI
Puh: 041 469 8269 (matka)
Email: asko.vesinen@mp69.fi

Varapuheenjohtaja, jäseneduista vastaava:

Osmo Winter
Laaksolahdentie 9 c 7
02730 Espoo
Puh: 050 372 5537
Email: osmo.winter@mp69.fi

Päätoimittaja:

Oiva Lepola
Niilontie 1 B 6
35600 Halli
Puh: 050 528 9239
Email: oiva.lepola@mp69.fi

Kassanhoitaja:

Camilla Winter
Laaksolahdentie 9 c 7
02730 Espoo
Puh: 041 547 1414 (matka)
Email: camilla.winter@mp69.fi

Sihteeri:

Marja Kuosmanen
Kuusimäenkatu 21 A
33560 TAMPERE
Puh: 050 406 4046 (matka)
Email: marja.kuosmanen@mp69.fi

Kansainvälisistä asioista vastaava:

Tero Ahlqvist
Perätie 6
36760 LUOPIOINEN
Puh: 050 557 2267 (matka)
Email: tero.ahlqvist@mp69.fi

Koulutusvastaava:

Markku Ahlsten
Koelentäjänkatu 19
33900 TAMPERE
Puh: 050 67 155 (matka)
Email: markku.ahlsten@mp69.fi

Kerhotavaravastaava:

Arja Siukonen
Siivikkalankatu 11
33400 TAMPERE
Puh: 0400 963 434
Email: arja.siukonen@mp69.fi

Jäsenvastaava:

Rami Kotilainen
Nevastie 12
36110 Ruutana
Puh: 044 726 7374
Email: rami.kotilainen@mp69.fi

Kerhoisäntä:

Pekka Lankinen
Kasarminkatu 24 B 23
13100 Hämeenlinna
Puh: 040 584 0933
Email: pekka.lankinen@mp69.fi

WWW-vastaava:

Risto Vainio
Runeberginkatu 4 A 4
33710 TAMPERE
Puh: 050 4876 826 (matka)
Email: risto.vainio@mp69.fi

Kerhon kokoontumisajoista ja tapahtumista tiedustelut kerhoisäntä Pekka Lankinen pekka.lankinen@mp69.fi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 R.Y.

Osoite: PL 769, 33101 TAMPERE

Jäsenmaksutili:

Nordea Tampere-Hervanta 224318-12479

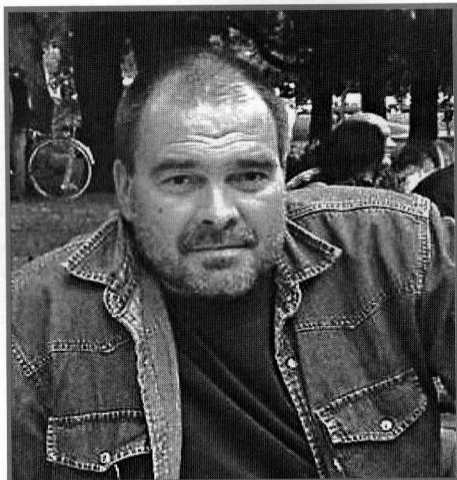
<http://www.mp69.fi>

mp69@mp69.fi

ELÄMÄN LÖYTÖ- RETKI

Vuosi vaihtui ja kohti kevättä mennään kovaa vauhtia. Lehden ilmestyessä itse olen jo mennyt kovaa vauhtia kohti uusia haasteita. Otin työstäni vuorotteluvapaata kun siihen vielä on mahdollisuus ja kun vielä on ns. terve tekemään radikaaleja tempauksia elämässä, jotta ei keinutuolissa sitten tarvitse manata että olis pitänyt, mutta kun ?? Päätettiin lähteä katsomaan suuren maailman menoa missä ajokelejä riittää ympäri vuoden.

Vuosikokoukseen mentäessä tiesin jo lähdön olevan tammikuun puolesa välissä. Vuosikokoukseen mentäessä oli myös kolme hallituspaikkaa täysin avoinna, joten en halunnut laittaa enää puheenjohtajan paikkaa avoimien postien jatkoksi. Kokouksessa löy-

tyi onneksi kaksi uutta henkilöä avoimille paikoille, mutta kerhoisännän/emännän tehtävät jäivät kuitenkin hoidettavakseni. Katsoin ainoaksi vaihtoehdoksi ottaa puheenjohtajan tehtävän vastaan jotta saisimme uuden hallituskauden käyntiin kunnialla. Löytyi myös lopulta kerhoisäntäkin joka on ollut myös itse mukana järjestämässä esimerkiksi Kontiorallia, joten hän on mies paikallaan tähän tehtävään. Tämän vuoden tapahtumat olivat jo aika hyvin kasassa ja vähän tulevienkin, joten uuden isännän tehtävän vastaanottaminen sai pehmeän laskeutumisen näin kesken kauden. Näin on taas täysi koonpano täydessä iskussa.

Meillä on nyt toimiva hallitus joka on laittanut hommat käyntiin tulevaa

*On ihmisen huomoinen aina suuri arvoitus,
tärkeää on elää tässä ja nyt.
Tulevaisuus on kuin maapallon uusi kartoitus,
uusi manner antaa löytää uudestaan
mausteensa,
ennenkuin löytöretki on päättynyt.*

ajokautta varten. Hallitukseen kuuluu vastuuntuntoisia ja dynaamisia henkilöitä. Kerhon tilanne muutenkin on mielestäni hyvällä mallilla joten voin hyvällä omallatunnolla lähteä näin kesken kauden nauttimaan sapattivapaata. Olen toki vielä puheenjohtaja vuosikokoukseen asti ja kiitos nykytekniikan olen edelleen mukana hallituksen työssä vaikkakin matkan päästä. Kerholla on onneksi tehtävänsä täydellä sydämellä suhtautuva varapuheenjohtaja joka saa kaiken tukeni tehtävän hoitoon täällä kotimaassa.

Aina kun tekee uusia valintoja elämässään niin jokainen valinta tuo tul-

lessaan jotain uutta mutta aina se tietää myös jostain luopumista ja luopuminen luo tuskaa. Tuska on ehkä liian kova ilmaisu tässä tapauksessa, mutta täytyy myöntää että hiukan haikealta tuntuu poistua näin takavasemmalle ja vähitellen kokonaan puheenjohtajan tehtävästä. Kerhon hallituskuvioidessa viettämäni vuodet ovat antaneet todella paljon ja rikastuttaneet elämäni niin uusien ihmissuhteiden kuin kokemustenkin muodossa.

Olkoon kipinä kanssanne.

Asko

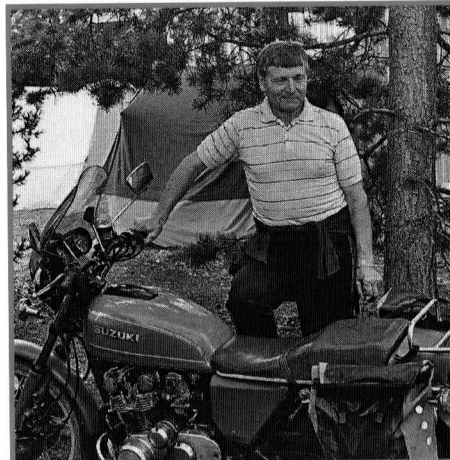
Päätoimittajan palsta

Jäsenkysely julkaistaan tässä lehdessä

Kuluva vuosi alkoi samoissa merkeissä kuin edellinenkin. Vesisadetta, pimeää, sumuista, maisemat sulana, kelvollista keliä ajelulle lähtöön. Joulun pyhinä ja uuden vuoden aattopäivinä Keski-Suomen tienoilla oli aivan sopuisa ajokeli, tiet kuivia. Tuuli vain ryski ajelulla ollessa mutta olo pysyi tallella vaikka lämpöä oli vähänlaisesti, nelisen astetta. Talvesta ei vielä tammikuun loppupuolella ollut tietoaakaan. Motoristille tällainen pimeys ja vuoden kulku on yhtä surkeaa kuin kaikille muillekin. Pitää vain pohtia että kevät aikanaan tulee ja tiet palaavat ajokuntoon. Maailma uudistaa itse ilmeensä ja ajobaanat ovat odottamassa. Silloin joku ajotauko ei ehdi kummemmin raapaista oloa miinuksien puolelle.

Kerhomme lähtee uuteen ajokauteen uudistunein voimin. Hallitukseen tuli uusia jäseniä ja työ on alkanut virkein mielin. Avoimena ollut kerhoisännän vakanssi on saanut uuden veturin. Toivotan osaltani uuden toimenhaltijan Pekka Lankisen tervetulleeksi mukavaan joukkoon. Puheenjohtajamme Asko lähti sapattivapaan viettoon mutta hän on nettiyhteyksien kautta mukana. Kertoile meille kokemuksistaan läpi vuoden lämpimiltä ajoteiltä. Varapuheenjohtajan matkassa hallituksen väki pyörittää tuttuja kerhopuuhiä.

Liikkeelle lähdettiin MP näyttelystä Messukeskuksessa. Kerhomme osasto keräsi kiinnostuneita kävijöitä. Kouluttajat olivat tällä kertaa vetovuorossa ja

Toukokuun
Motoristin
aineistopäivä **15.4.**

kertoivat uusista suunnitelmista. Riskien hallintaan kiinnitetään huomiota tulevalla ajokursseilla. Kevään kaksi Motoristi Survival kurssia pidetään 3.-4.5. ja 17.-18.5. Paikkana Nokian Renkaiden harjoitusalue.

Kerhomme oma motoristikirkko järjestetään Keski-Lahden srk. Ristinkirkossa 25.5. Ilmoitus toisaalla. Päivätillaisuus ruokailuineen Siikaniemen kurssikeskuksessa. Tervetuloa lämminhenkiseen kirkkopahtumaan. Päätaphtuma Kontioralli 4.-6.7. on hyvässä vauhdissa. Kontrolli löytyy Saimaaholidayn kyläkaupalta Ora-

vista. Paikka julkistettiin entiseen tapaan MP messuilla. Ensi kesän tapahtumat ovat aika hyvin jo tiedossa. Tietoa niistä löytyy lehdestä ja nettisivulta.

Jäsenkysely kartoittaa tunnelmia

Kerhomme tulevaisuuden suunnitelmien ohjenuoraksi toimeenpannaan jäsenkysely. Pääpaino vastauksien lähettämisessä on nettilomake jonka voi täyttää osoitteessa

www.mp69.fi/kysely/ Kyselystä lähetettiin myös ryhmäviesti. Vastaavia viestejä tullaan käyttämään apuna kun on kyse ajankohtaisesta tai muutoin tarpeelliseksi katsotusta tiedottamisesta. Tärkeää olisi että kaikki ilmoittaisivat sähköpostiosoitteensa. Näin viesti menisi kaikille. Nyt suuri osa jäseniä ei saa ryhmäviestiä. Kyselylomakkeet julkaistaan myös tämän lehden liitteenä. Liitteen postitus on maksullinen. Liite pyydetään postittamaan 10.3. mennessä. Kaikki jotka ilmoittavat yhteystietonsa, osallistuvat arvontaan. Onnekkaille vastaajille on luvassa Motoristi Survival kurssi ja kerhokaupan tuotteita. Kyselyn vastaukset käsitellään ja säilytetään luottamuksellisena.

Kyselyn tavoitteena on saada vinkkejä ja näkökulmia, mitä mieltä kerhon jäsenet ovat keskeisistä asioista ja miten niitä voi-

taisiin saada kerhon kannalta toimimaan nykyistä paremmin. Kyselyssä tiedustellaan perinteistä ja tuttua toimintaa. Tilaa on varattu myös omille kommentteille ja toivomuksille. Toivottavaa olisi että käyttäisitte tuokion aikaa ja lähettäisitte vastauksenne kyselyyn. Nettilomakkeen täyttäminen on vaivatonta. Sillä tavoin kysely antaisi kattavaa tietoa ja voisimme suunnata resursseja jäsenten toivomaan suuntaan. Tuloksista laaditaan kerhon käyttöön raportti ja osia niistä voidaan julkistaa myöhemmin Motoristissa. Hallitus on kuulolla kyselystä ja vinkeistä otetaan oppia seuraavien vuosien toimintasuunnitelmia laadittaessa.

Uusi ajokausi tuo mukanaan aina jotain uutta vaikka tuttuakin touhua on mukana. Rautaperseajon perusmatkan noteeraus olisi 1600 km vuorokaudessa. Sopivan reitin suunnittelu sopii tässä talviaikaan ajatusmaailman piristykseksi. Tässä lehdessä on kiinnostavaa matkajuttua Euroopan kierroksilta. Hyviä vinkkejä kannattaa laittaa muistiin omaa matkaa ajatellen. Eri kohteet tarjoavat erilaisia elämyksiä. Lähettäkää kaikenlaisia juttuja niin saamme kaikki lukea niitä Motoristin sivuilta.

Antoisaa ajovuotta kaikille

Terveisin Oiva

MP 69 KUTSUU KERHOLAISIA TALKOISIIN JÄSENKYSELYN MERKEISSÄ

Kysely julkaistaan netissä osoitteessa

www.mp69.fi/kysely/

Vastaaminen on silloin ilmaista.

Lehden liitteen postitus on maksullinen.

Liite pyydetään palauttamaan 10.3. mennessä.

Tervetuloa osallistumaan kerhomme toiminnan kehittämiseen.

Onnekkaille vastaajille arvotaan palkintoja

MP 69 hallitus

KATAFORI.fi

www.katafori.fi

Verkkokaupasta NOPEASTI & VAIVATTOMASTI 24/7

KATAFORI.fi

Keskuskatu 2, 37830 Viiala
myynti@katafori.fi

Koulutusnurkka RISKIMATRIX

Survival – kouluttajat ovat taas istuneet maanantai-iltaisin moottoripyöräilyn riskienhallinnan merkeissä. Edellisenä talvena valmistunutta luetteloa moottoripyöräilyn riskeistä ja niiden sattumisen todennäköisyyksistä sekä riskien vaikutavuudesta on ”säädetty” ja erilaisia riskejä on nyt luetteloitu 88 kappaletta.

Todennäköisyys – vaikuttavuus –taulukon jatkoksi hahmoteltiin aineisto motoristin henkilökohtaiseksi riskimatriisiksi (Riskimatrix). Tähän taulukkoon on kelpuutettu 32 eri riskiä, osin varsinaisen riskimatriisiin joitakin riskejä yhdistämällä.

Riskimatrix oli koekäytössä muutamalla Survival-kursilla viime kesänä. Pienryhmätyöskentelyssä kerrottiin motoristeille pelin henki ja itse kukin täytti Riskimatrixin kaksi tehtävää itsenäisesti.

Ensimmäisessä vaiheessa motoristi laati lueteltujen riskien perään riskin esiintymisen yleisyyden omassa ajossaan (asteikko 1-4, ei juuri koskaan – hyvin usein) ja tämän jälkeen kunkin riskin vakavuuden (asteikko 1-4, vaaraton – erittäin vaarallinen).

Tämän jälkeen päästiin itse asiaan eli kakkosvaiheeseen: nyt kunkin motoristin tuli arvioida henkilökohtaiset riskiyhdistelmät eli esimerkiksi miten eläimeen törmäämis-riskiin vaikuttaa ajotaito tai sen puute tai yli taitojen ajaminen. Ristiintaulukoinnissa eli Riskimatrixissa kukin motoristi merkitsi ruutuihin kunkin riskiyh-

distelmän vaikuttavuuden eli onko riskiyhdistelmä hänen kohdallaan mitätön, kohtuullinen tai todella ikävä.

Henkilökohtaisesti täytetty Riskimatrix kertoo henkilökohtaiset riskit. Tämän ohella Riskimatrixista näkee onnettomuuksien keskeisen logiikan: motoristi ei enää hallitse tilannetta kun useampi asia menee pieleen yhtä aikaa tai peräkkäin. Tyypillinen esimerkki tästä on kova vauhti, märkä tienpinta ja hämäryys. Yksittäinen asia on vielä hallittavissa mutta niiden yhdistelmä tekee ajajasta matkustajan.

Viime kesänä muutamassa Survivalissa Riskimatrix-tehtävä oli vaihtoehto tuplatiimille. Saatu palaute kertoi, että Riskimatrix koettiin hyväksi työkaluksi ja näin ollen se tulee myös kevään kursseilla olemaan vaihtoehto tuplatiimille.

MP-näyttelyn yhteydessä aineistoa esiteltiin messuvieraille ja myös lehdistölle. Kokeneiden motoristien piirissä aineiston pohjalta syntyy mielenkiintoista keskustelua ja sitä olemme tavoitelleetkin. Tiedämme oikein hyvin, ettei esimerkiksi kova vauhti suista moottoripyörää ojaan. Jos näin olisi, olisivat mm. MotoGP-startit hyvin lyhytkestoisia...

Tapaamisiin kevään Survivaleissa!

Antti U

Tervetuloa MP 69 MOTORISTI- KIRKKOON

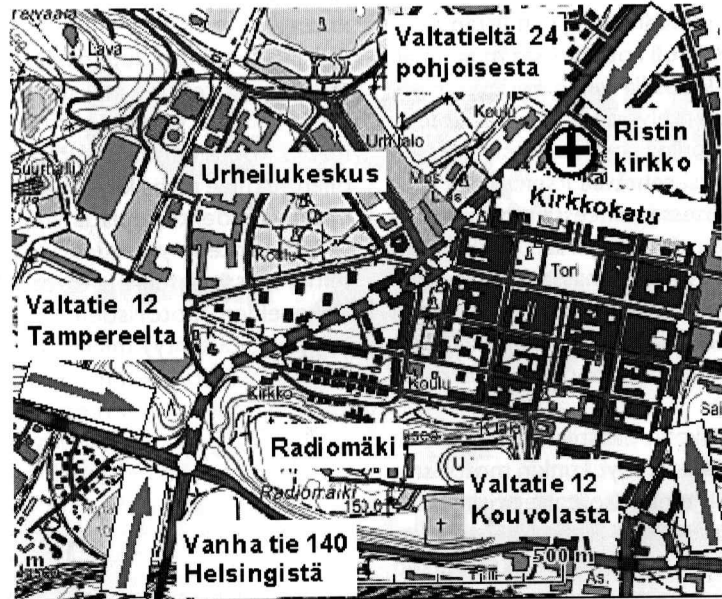
Keski-Lahden srk. Ristinkirkko,
Kirkkokatu 10

Lahden urheilukeskuksen
lähellä 25.5.2008 klo 10.

Päivätillaisuus ja ruokailu Siikaniemen
kurssikeskus

Yht. lepola.oiva@pp.inet.fi

050 528 9239

◆ Jukka-Mikko Karjalainen

Erään alku- matkan rakenne

läkkäänpuoleinen bokseribemari pysähtyy viereiseen jonoon. Kuski nousta kekkalehti pyörän päältä. Pyörä hetkuu puolelta toiselle. Ettei vain kellahta Bemu kohta kyljelleen. Kylläpä alkaa matka jännittävästi. Vaan ei köllähdä baijerilainen. Joku kai varjelee sitä, tuota kiiltävimmät kilometrinsä jo kiitänyttä konepyörää, jonka perätelineeseen on ympätty omintakeisen kantikas takalaukku. Se muistuttaa pizzataksien lämpölaatikkoa. Ei tuo ole tyyppillinen saksalaisen tekemä. Näyttää nyrkkipajatuotteelta. Kuski, nahkapukuun kääriäisty hontelo ukko, touhuilee rauhattomana pyöränsä vieressä. Pyörän tyyliin ei oikein sovi hänen pukunsa, sillä se on varmasti noudettu kaupan rekiltä vasta muutama päivä sitten. Miten nuo ryppyyn vekattuja pellinpaloja muistuttavat nahkatilkut kurssitaan kokoon niin, että niistä muodostuu se, mitä ehkä jotkut nimittävät ajohaalariksi? Norsunnahkapuku se on. Ei saa Suomesta tuollaista. Kyllä se on tilattu jostakin ulkomaisesta verkkokaupasta.

Mies nousee takaisin Bemarin selkään. Hän heittää oikean jalan vähän kuin charleston-tanssija melkein suoraan tankin yli, samanaikaisesti vasemmalla jalalla pari kertaa pompahtaen. Näytöksen voisi melkein lukea taiteeksi. Kyllähän tanssi taiteesta käy, niin kuin baletti tai sirkus. Vai onko näytös sittenkin voimistelua, urheilua, kenties akrobatiaa? Bemari ei kaadu vielä kukaan. Ehkä sitä pitää pystyssä

myös baijerilaisen moottoriverstaan nerokkaan insinöörin ammatillinen kunnianhimo, joka on kehitellyt vastaiskumoottorin alle ääriolosuhteissakin jämän keskiseisontatuen. Näin yhdistyvät siis nämä kolme: taiteen henki, liikunnan ilo ja teknologian käytännöllisyys. Mutta suurin niistä on taide, sillä se pystyy ääsiesti elähdyttämään materian kahleista vapaata ihmismieltä. Miten vapaaksi voikaan kokea mielensä tänä kesäkuunena iltana, kun työasiat ovat lakanneet vaivaamasta satojen tuhansien työläisten loppuun poltettuja sieluja. Kolmiyhteisen esityksen kuluessa eteen on tullut tyhjää. Check in Hangon satamassa edistyy. Jatkan mopojonoon laivan ja autoletkan väliin äskeisen bokseribemarin taakse.

Vanhoja tuttuja

Kaikki mopot on ajettu peräkkäin. Ilta-auringo paistaa mukavasti vielä tähänkin aikaan illasta heti juhannuksen jälkeen. Liuhupartainen nuorimies kavereineen nojalee verkkoaitaan. Mitä lienevät Harleymanejat. Vaikka ei kai mopo miestä pahenna. Kyllä se on päinvastoin. Riisun kypärän. Partamies joutuu uudelleen näköpiiriin ja minä myös hänen. No mutta hänen on vanha tuttu. Hän on Nisse. "Monsieur Karjalainen", kajahtaa karvaleuan ja nenän välistä. Pitäpäpä käydä tervehtimässä tuota sakkia. Siinä on muitakin vähän kuin

tuttavia. On Jape ja on Nissen velipoika, se, jonka olen kuullut joskus antaneen koeajoon saadulla Bläckärillä Hämeenlinnanväylällä hyytävää kyytiä Nisselle. Eipä ole Bläckäriä nyt, vaan pakasta vedetty VTX ja rippikouluikäinen Harrikka. Seurueeseen kuuluu pari muutakin retkeläistä. Kaikki aikovat mennä tekemään edullisia ostoksia Louisin prätätavaraliikkeestä. ”Missäs poikien pyörät?”, kysyn. Ei ole pyöriä. Pojat osoittavat jenkkipick-upia, jonka lavalle on rakennettu eräänlainen matkailuosasto. Yhdistelmä on takaa katsoen aivan yhtä kulmikas kuin bokseribemarin takalaukku. Muttei ehkä niin epävakaa.

Matka alkaa ja kotimaa jää.

Bemarin sisäänajo

Laiva alkaa niellä prätkiä mahaansa. Seuraan Bemaria. Sen ajaja ei malta nostaa koipiaan tapeille. Pyörä viippuu ja vaappuu, heiluu, hetkuu ja tekee kitsastelematta varsin monipuolisia sivuttaisliikkeitä, mutta kulkee se eteenkinpäin. Eikä se kaadu, ei missään vaiheessa, vaan päättyy lopulta laivan dieselinkatkuiselle sisäkannelle radiopuhelimeensa huutelevan miehen jämäptis-

ti osoittamaan paikkaan. Moottoripyörän sisäänajo on tarkkaa hommaa.

Mopoja kertyy vain viisitoista. Kaikki ajetaan samaan rysyyn paitsi että yksi pu-nainen Bläckäri ohjataan paapuuriin puoliseen nurkkaan keulaan. ”Missä sivulaukkusi ovat”, Nisse kummeksii katsellessaan Motechin laukuttomia peltihäkyryitä. ”Jaa mitkä sivulaukut?” Tämöiset piisamiraudat Jakke minulle Raholassa myi. On toimivat pyydykset, mainiot pelit. Avaimella voi lukita pyörään, näin. Yritäpä nyt pöllä nämä. Ja kuuluvathan näihin kassitkin. Ne lentävät perässä. Tava-taan baarissa.”

Itsemurhakytkin

Superfast on jättänyt Suomen rannikon jo aikaa sitten. Panorama-baarin nurkkapöytä on kokoontunut mopomiehiä. Väliin joku poikkeaa baaritiskillä. Rauhallista jutustelua. Nissen kanssa käydään läpi bändihommat, MC Washington DC, riillumareikulttuuri, Kärki ja Helismaa ja her-ra Kutvosen laulusanoitukset. Toki mopoistakin keskustellaan. Yksi pojista po-tee olkapäätään. Hän on vii-

me viikolla kaatunut Harrikallaan siihen tapaan, että solisluu vaihtoi nahan alla sijaintiaan. Muuan tohtori on sen kuitenkin onnistunut lonksauttamaan tavanomaisille tahoilleen. Niinpä onnettomuudessa kolhiutunut matkailee nyt kohti Saksaa. Siksi koko seurue saa kuulla esitelmän siitä, miten ns. itsemurhakytkimellä varustetulla Harrikalla pitäisi ajaa, jotta kyseenalaiset keikaukset vältettäisiin.

Yksi pojista tuo tiskiltä jossakin vai-

heessa mukanaan tumman nuoren naisen. Hän on näyttävä olento, pitkähäkö, selväpiirteiset kasvot, joista astii uteliaisuutta ja elämäniloa. Rennot siniset farkut ja vaaleanpunainen toppi. Onko hän näistä jonkun tyttöystävä? Ei ole. Hän on Venäjältä ja matkalla Saksaan. Neitonen päivittelee kotikaupunkinsa Moskovan kalleutta. Ku-kaan ei oikein hänen murheistaan nyt in-nostu. Tyttö jaksaa kuitenkin istua seurassamme pari tuntia. Sitten hän kiittää kainosti, mumisee vielä jotakin, hymähtää ja poistuu. Hänen jälkeensä suuntautuu joita-kin tulkinnanvaraisia silmäyksiä, joissa vä-lähtäneet haaveet kuitenkin hetkessä vaihtuvat pääosin ajankohtaisempiin aatoksiin. Baari suljetaan vasta yhdeltä, vaikka sen piti mennä kiinni jo klo 24.

Kolmiolääkettä

Raahaudun lepotuoliosastoon. Aurinko ei viivähä horisontin alla kovin pitkään. Siksi ei Itämeren kyntävän autolautan halpis-matkalaisosastoa vallitse mikään läpitu-nkematon pimeys. Silti en löydä lepotuo-liani. Sen numeron pitäisi olla 12. Ja sehän se varmaan onkin, mutta kun ei sitä löydy. Lienevätkö numerot liian pieniä ikänä-östä kärsimään alkavalle? Ehtoon riemuista rauenneita ruumiita röhnöttää siellä täällä lattialla. Edessä käytävällä häämöt-tävät jonkun jalat. Toisessa niistä on mus-ta sukka, mutta toinen jalka hohtelee pal-jaana. Pitää varoen loikata jalkojen yli. Niiden omistaja on tuupannut yläruumiinsa ja päänsä lepotuolien väliin. Toinen sukka onkin näköjään hänen silmillään. Ahaa, sukka kiikarin linssiin, jos ei pysty nukku-maan liian valoisassa. Saattavatpa sukasta sieraimiin leijuvat eteeriset yhdisteet vie-lä syventää nukkuvan tainnostilaa. Musta sukka tehoaa kuin kolmiolääke.

Maaailman menosta tällä hetkellä mitään

tietämättömien joukkoon mahtuu loppu-jen loppuksi hyvin. On kai sama millä neli-öllä yhden tämän elämänsä pakollisista lai-vaöistä yrittää nukkua. Jostakin näillä reis-suilla on säästettävä. Miksi maksaisin tu-hat mummoa ahtaasta hytistä, jossa suo-malaisen motoristin lisäksi kuorsaa kol-me ulkomaalaista rekkakuskia? Naapuri-sopua voi yhtä hyvin harjoitella lepotuo-liosastossakin. Yleensä tämmöisessä bud-jettiluokassa maataan kuin muikut kukos-sa, sillä erotuksella, että ilma leyhyy täällä väljemmin. Ja nyt tilaa riittää vaikka jaetta-vaksi. Vaan silti en löydä tuoliani. Tämä ne-liömeri riittääköön minulle. Kuoriudun ta-kista. Jalat voin ahtaa penkin alle. Puhallan ilmaliiivin täyteen ja taittelen sen tyynty-si. Tulpat korviin. Tervetuloa Nukkumatti. Aamuyöllä herään siihen, että liivistä on ilma huljunut yleisön keskuuteen. On vä-hän kylmäkin. Puen liivin päälleni. Gore-takki kahisee korvatulpan läpi. Aamu tu-lee kyllä aikanaan, ellei yö ehdi suoraan päiväksi.

Edullista aamupalaa

Aamiainen maksaa Fastin laivassa kymme-nen euroa. Kai tässä makkarapötkölläkin selviää. Saahan sen mukana pari patonki-viipaletta. Eikä sovi unohtaa, että annok-seen kuuluu sinappi- ja ketsuppiyynykin. Maha varmaan ihmettelee moista kiinte-än ravinnon määrää ja luonnetta, kuten sil-mät oudoksuvat pään ulkopuolisen maail-man kirkkautta. Meri välkkyy ikkunan ta-kana. Itämeri on vettä, seassa hieman si-nilevää, hopeavälkkeynen silliparvi ja ehkä jokunen tummakylkinen venäläinen su-kellusvene. Vettä kaipaa seurakseen sak-salainen aamupalabratwursti. Kuohuileva merivesi on ihan ilmaista, vain sen ylitys maksaa. Ja meriveden ylittävässä konees-sa maksaa myös juomavesi. Makkara-aa-

miaisen hinta kohoaa puolen litran mineeraalivesipullon kanssa viiteen ja puoleen euroon. Säästöön jää siis neljä ja puoli. Eilislitaiset nesteet eivät tuntuneet yhtään näin kalliilta. Kumma, kuinka vuorokaudenaika vaikuttaa matkailijan hintatietoisuuteen. Mitähän jos kävisi kahveella? Jos tutkailisi vaikka vähän karttoja? Panorama-baarissa on tyhjiä pöytiä kummasti enemmän kuin yömyöhällä.

Nosta tyttö suosta

Kaksi kolmenkymppin korvilla olevaa suomalaismiestä istuu lähipöydässä, kumpikin omalla puolellaan. Toisen miehen raameista päätellen hänen suonissaan virtaa urheiluveri vilkkaan. Keskustelusta erottuu länsimurteisia sävyjä. "Oltiin pelaamassa suojaalkapalloa tuolla Kajaanin pohjoispuolella", urheilija kertoilee. Pelataanko potkupalloa jo rämeilläkin, ihmettelen itseseni. Enpä ole kuullut. Mutta miksi ei pelattaisi, jos suolla kerran hiihdetäänkin? Eikös Mika Myllyläkin räpiköinyt suksisauvoineen soilla keskellä kirkasta kesää?

"Siellä suolla meinasi yksi tyttö hukua", naapuripöydän mies kuuluu jatkavan. "Me se sitten pelastettiin. Se oli maalivahdi se tyttö. Eihän siinä maalivahdin välttämättä kummemmin tarvitse heilua... sitä meinaan vaan, että voi maalin edusta pysyä melko tallomattomanakin. Mutta jotenkin se tyttö vaan löysi suonsilmän siitä maalin edestä. Ja sinne se yhtäkkiä lumpsahti silmäkkeeseen. Ensin meni tätä myöten." Mies panee kätensä lanteilleen. Toisen mies kurkottaa pöydän yli, ikään kuin kirkastaakseen itselleen toverinsa kuvaaman tapauksen todellista luonnetta. Urheilumies jatkaa: "Rupesi tyttö sitten tietysti jaloillaan räpiköimään. Ihmisen on mieli ylöspäin, kun se meinaa hukkaa. Ei oi-

kein onnistunut. Hätääntyi, ressurkka. Pikkuhiljaa se sitten vaan vajosi vielä syvempään. Tätä myöten se meni." Mies nostaa vasemman kämmentensä rinnan korkeudelle. Oikeassa kädessään hän puristaa lasia, jossa kuuntelee kupliva ohrajaloste. Toveri seuraa kuitenkin kertojan vasenta kättä kuin valpastuen ja entistä syväliemmin kiinnostuen siitä, mitä kainuulaisella suolla todella on eräälle potkupallotytölle tapahtunut. "Jaa kuinka syvälle se tyttö...", hän kaipaa tarkennusta. "Tähän, tähän asti, näin syvälle humpsahdi tyyppä. Siinä oli katsos joku silmä suossa. Kylähän nyt suohon uppoaa vaikka suomenhevonen, jos kehnosti käy."

"Mutta kuinkas se tyttö?", suosankarin toveri ihmettelee. Hän ei taida tahtoa, että tarina kääntyy hevosurheiluun. "Juu tyttö, niin. Me ruvettiin sitä pelastamaan. Eihän se ihan vetämällä noussut. Kävi niin veteläksi äkkiä siinä ympäristö. Raparuskeina mättäät. Ja kintut. Kylläs tiedät mitä sääririkarvoin tarrtuu, kun rahkasammalta vähän totisemmin murjoo. Ja vesi tursuili niin perhanasti, kupli kuin papusoppapata. Lapiot siihen meille jostain raahattiin. Piti katsos kaivaa ensin sen tytön ympäriltä. Sitten ruvettiin vetämään. Käsistä kiskottiin. Hellästi tietenkin. Ei naurattanut sitä tyttöä. Vedettiin tästä näin molemmin käsin." "Täh!", hämmästelee kuuntelija, eikä taida uskoa. Silti hän katsoo nyt äskeistäkin keskittyneemmin. "Juu, tästä me vedettiin. Ja lievästi sanailtiin vielä, että nouseeko se tyttö sieltä housut jalassa vai ilman. Että jääkö peliverkkarit suonsilmään. Naurettiin tytölle. Sitä ei naurattanut vieläkään. Mutta kyllä tyttö sieltä kiskaistiin. Kuului vain semmoinen tshupp, kun se irtosi. On vaan niin rankka laji suojaalkapallo. Mutta hauska on kanssa. Kyllä urheilun pitää semmoista ollakin, ettei kovakun-

Liimaa
tähän
1. lk.

Moottoripöytäkerho 69
Niilontie 1 B 6
35600 Halli

Niittaa tästä

Koulutustoiminta

Arviointi: 1 = täysin samaa mieltä 5 = täysin eri mieltä

Motoristi Survival kurssit pidetään vain keväällä. Onko hyvä käytäntö?

	1	2	3	4	5	Ei vastausta
Nykytila	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Tärkeys	☐	☐	☐	☐	☐	☐

Ajokursseille ilmoittautuminen on helppoa ja vaivatonta

	1	2	3	4	5	Ei vastausta
Nykytila	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Tärkeys	☐	☐	☐	☐	☐	☐

Ajokursseilla on paikkoja riittävästi

	1	2	3	4	5	Ei vastausta
Nykytila	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Tärkeys	☐	☐	☐	☐	☐	☐

Motoristi Survival kurssin hinta on kohdallaan

	1	2	3	4	5	Ei vastausta
Nykytila	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Tärkeys	☐	☐	☐	☐	☐	☐

Motoristi Survival kurssin sisältö on hyvä

	1	2	3	4	5	Ei vastausta
Nykytila	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Tärkeys	☐	☐	☐	☐	☐	☐

Haluatko osallistua kyyditettävän kanssa ajokoulutukseen?

	1	2	3	4	5	Ei vastausta
Nykytila	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Tärkeys	☐	☐	☐	☐	☐	☐

Millainen ajokurssi olisi mielestäsi hyvä? (Kerro toiveistasi, kurssin sisällöstä, oheisohjelmasta ym).

Osallistun mieluummin

1-päiväiselle

2-päiväiselle ajokurssille

Kerhon mahdollisia uhkatekijöitä ovat: _____

Kerhon vahvuuksia ovat _____

Mielikuva kerhon hallituksen tehtävistä. Voitko harkita lähimmän 5 vuoden aikana mukaantuloa hallituksen jäseneksi kehittämään

kerhon toimintaa: Kyllä Ei

Millaiset tehtävät olisivat mielestäsi kiinnostavia: _____

Huom! Tämän liitteen postitus on maksullinen. Kätevin ja maksuton tapa vastaamisessa on nettilomake, jonka voit täyttää osoitteessa www.mp69.fi/kysely/. Jos postitat tämän liitteen, käytä tekstausta, niittaa yhteen ja liimaa postimerkki. Liite pyydetään palautamaan 10.3.2008 mennessä. Kerhon tulevaa toimintaa, osoitteen ja sähköpostiosoitteen päivytystä varten voit ruksata allaolevaan ruutuun rastiin. Yhteystietonsa ilmoittaneiden kesken arvotaan Motoristi Survival ajokurssi ja kerhotavaraa. Kiitokset vastauksestasi. MP69 kerhon hallitus toivottaa kaikille jäsenille antoisaa ajokautta vuodelle 2008.

Kyllä, osoitetietojani ja sähköpostiosoitettani voidaan käyttää kerhon sisäisessä tiedottamisessa.

Nimeni _____

Katuosoite _____

Postitoimipaikka _____

Sähköpostiosoite _____

toinenkaan mies sitä kestä enempää kuin kaksitoista minuuttia kerralla. Vaan tätä ei kyllä kestä minuuttiakaan.”

Röödbööd

Suojalkapallo-ottelun jälkeen pitää klomp-sutella kannellakin. Keulapäässä on tilaa kun merituuli huiskii vastaan. Pärräka-moissa tarkenee. Aurinko paistaa ja aal-lot kiiltelevät kuin lameet. Kas, täällä on toinenkin mopomies. Hän istuksii muovi-tuolilla alumiinitölkki kourassaan. ”Minne menossa?”, kuulu kysymys. ”En tiedä vie-lä”, vastaan. Tervehditään oikein kädestä pitäen. Hän on Sakke. Hän kertoo ajele-vansa Bläckärillä kesin, ja talvisin brittiläi-sen autoteollisuuden legendaarisella pik-kujättiläisellä. ”Vai niin. Sinun on sitten se punainen Blackbird autokannen vasem-massa etukulmassa.” ”Kyllä, sinne sen jä-tin. Ja se on oikeastaan Röödbööd, Röd-bird, vähän ruotsalais-englantilaisittain, kun se on punainen ja tottunut niin usein käymään Hangossa.” Aivan niin, sol och sommarfröjd!

Sakke on tänä vuonna jo toista kertaa motukkareissulla ja taas matkalla Saapas-maahan. Ja mikäs siinä, kyllä Italiassa näh-tävää piisaa. Vertaillaan Italian kyliä, maise-mia ja päädytään Madonna di Campigli-oon. ”Tapasin siellä joku vuosi sitten yh-den suomalaisen kaverin...”, ehdin sanoa, kun Sakke jatkaa: ”Karin, sen joka pitää hotellia.”

”Saman miehen, saman hotellin. On siellä uusi tönö rakenteilla, luin netistä. Saattaa sen ovenpielessä välkkyä budjet-timatkalaiselle vähän liikaa tähtiä. Mutta piti sanomani, että tapasin joku kesä siel-lä Madonnassa suomalaisen kaverin, joka väitti porraavänsä ZZR:llä joka kesä puo-li vuotta Etelä-Eurooppaa ristiin rastiin. Ja

että syksyisin häntä odottelee Suomessa vain työnantaja.” Ei onnistuisi eläkeläisel-le eikä pienviljelijälle, todetaan.

Kruunukorkki

Kummallakin on sama suunta; etelä. Siispä sovitaan, että lähdetään laivasta kimpassa ja ajetaan Berliinin eteläpuolelle johonkin mukavaan kylään. Majaa pitää halvemmal-la kahden kuin yksin.

Berliini kierretään kehätietä itäpuo-lelta, huvin vuoksi. Ruuhkat eivät vaivaa. Röödbööd seuraa takana. Vilkaisu peiliin, ja sen tunnistaa lovetusta ajovalostaan ja korkealle sijoitetuista vilkullisista sivupei-leistään. Säästelemättä luukutellaan. Sitten bensamittari laskee punaiselle Oranien-burgin liittymän vaiheilla. Ei tankkilaitoksia missään. Täytyy jo hiljentää. Mikä siinä on, etten opi poikkeamaan tankilla ajoissa? Bensalamppukin syttyy. Riittäkö bensa vai ei? Neljäkymmentä kilometriä kidut-tavaa epätietoisuutta Berliinin kehällä. Vihdoin Altlandsbergin Total-asema.

Huilitaan hetki. Sakke hoksaa kontak-timuovilla teipatun bensatankkini: ”Min-käs takia noin olet tehnyt?” Heitän tank-kilaukun paikalleen. ”Tämän vuoksi. Tei-pattu tankki tekee ihmisestä vapaan olen-non, jolla on yksi huoli aiempaa vähem-män. Ei tule skraiduja tankkiin eikä sie-luun. Eikö se niin ole, että naarmu tank-kiin, harmi mieleen?” Bläckärimies nyök-kää. Sitten hän kertoo kuinka Bläckärin tankille kävi: ”Olin tuonut jonkun olut-pullon kotiin ja pannut jääkaappiin. Läh-din siitä jonnekin ajelemaan. Poika, sem-moinen jo parikymppinen, tuli kotiin, kävi kaapilla, otti sieltä pullon, korkkasi ja jätti kruunukorkin keittiön pöydälle. Minä tuli illan hämärissä takaisin. Laskin tankkilau-kun sille samalle pöydälle. Aamulla taas

lähdin jonnekin, otin laukun ja heitin sen Bläkkärin tankille. Vissiin vähän sen asentoa välillä korjailinkin. Tankatakin piti josain vaiheessa. Silloin huomasin naarmut tankissa. Se kaljapullonkorkki oli tarttunut laukun magneetteihin.”

Saksan herkkuja

Alkaa hämärtää. Rumatellaan vielä Totalin pihassa. ”Tästä on sata kilometriä Lübbenisiin. Baanalta huitaisee hetkessä kylään, jossa on muutama hotelli. Oli ainakin pari vuotta sitten.” Sakke hyväksyy. Lübbenin kylävaloihin saavutaan pimeältä Bundestrasselta. Tuttu hotelli on puron varrella paikallaan. Kolkutellaan ovia, soitellaan kelloja. Ei avata kolkuttavalle. Tutkitaan takapihaa. Ei näy ei kuulu ketään. Montag Ruhetag. Kuolleiden kyläkö tämä on? Ei ihan. Etsivä löytää. Spreewaldhotel Stephan sentään elää. Muhkeita Mersuja ja Audeja parkkiruuduissa. Vähän turhan vauraalta vaikuttaa. Otetaan mitä tähän aikaan illasta jaetaan, 42 euroa äijältä.

Ravintolassa vilisee ja kuhisee. Ei iltaa, ettei motoristin mahassa olisi sijaa sianpihville, röstiperunoille, kuumalle hapankaalille, rasvaiselle sipulipaahdokselle, sievälle tomaattiviiipaleelle ja muillekin germaaniherkuille. Valkoisen liinan peittämään pöytä tuodaan pian korkeasyrjäinen lasiesine vaahtohattuineen sekä lautasellinen tirisevää lihaa. Tarjoilijattaren askeleet näyttävät keveiltä, liitäviltä ja ne keinahtelevat kivasti. Kaikin puolin kivasti keiuvat hänessä myös muutamat muut asiat. Hän kävelee iloisesti, tekee illan mitaan samat retket kyökin, pöytien ja kassan välillä uudelleen ja uudelleen. Tarjoilija piikoo täällä matkalaisia, mutta hänen häärinnästään huokuu salin väkeen tarttuvaa riemua, joka motivoi asiakkaita tekemään

pikku tilauksia. Ne kasvattavat kassaa. Sen sisältöä hotellin omistaja viimeistään aamalla tottunein sormin pläräilee. Silloin hän virnistää tyytyväisenä.

Takaisin kotiin?

Kaksi suomalaisomisteista japsipyörää kurvaa Lübbenin eteläisestä liittymästä baanalle Dresdenin suuntaan. On jo melkein puolen päivän aika. Reitti on selvä. Tulloon vaikka pyörteitä bensatankkiin. Baanalla on taaskin tilaa. Ei huolia lomalaisella.

Mukava ajella tuttuja teitä. Liittymä toisensa jälkeen. Cottbus, Hoyerswerda. Harvaa männikköä kummallakin puolella tietä. Vähän oudolta näyttää. Mutta on niin hiljainen ja hyväkuntoinen tie, jota lasketaan. Ja Bläkkäri seuraa perässä. Tullialueen ennakkomerkki. Mitenkäs se tuli täällä sisämaassa? Opastus Wroclawiin. Hetkinen, siis mihin? Wroclawiin. Johonkin muinaistämaahan? Puolaan? Lopulta tullialue. Py-sähdytään. Niinhän siinä kävi, että hukkasin pian alkumatkasta yhden autobaanaaristeyksen. Tulipa ajetuksi 70 kilometriä vikasuuntaan. Ei se mitään. Vikkelät pojat hätäisillä japsimopoilla ehtivät, eikä kiirettä ole mihinkään.

Palataan Cottbusin liittymään, josta käännytään pikkutielle kohti Dresdeniä. Sitten baanoja pitkin etelään. Holledaussa tankataan. Toivotetaan hyvää matkaa. Bläkkäri lähtee Italian suuntaan. Minä jään hetkeksi karttaa tutkimaan. Lopulta on lähdettävä. Kiihdytän huoltoaseman ulosajoväylälle. Samassa silmä ehtii nähdä parkkiruudussa vilauksen vanhasta bokseribemarista, jonka päältä jäljittelemättömästi koikkelehtii norsunnahkapukuun käärittynyt laiha ukko. Baijerilainen on päässyt syntysijoilleen.

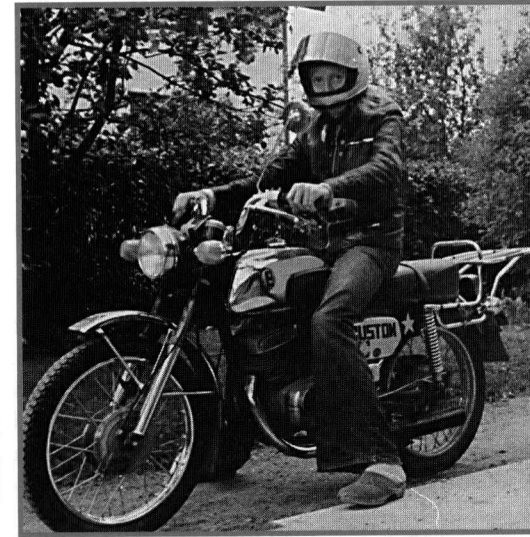
Uusi kerhoisäntä hallitukseen, PEKKA LANKINEN

Tervehdys kaikille!

Olen 50+ ja ainakin omasta mielestäni tavallinen perusmotoristi. Harrastan myös valokuvaamista. Koska viihdyn paremmin kameran takana, ei tätä tuoreempaa 'potrettia' löytynyt julkaistavaksi. No, eihän tämäkään ole kuin reilun 30 vuoden takaa...

69:n jäsen olen ollut jo jonkun aikaa, lähinnä legendaarinen Kontio-ralli sai minut liittymään. Silloin, kun ensimmäiseen Kontiooni lähdin, Taivalkosken Kylmäluomaan 1986, tarvittiin osallistumiseen vielä jäsenen henkilökohtainen kutsu! Nyt Kontion vuosilaattoja on kertynyt 11 kappaletta, kun menneenä kesänä jäi laatta ostamatta. Kun Eurooppaan suuntautuvat matkat mahdollistava kesäloma on sijoittunut useimmiten heinäkuulle, on täytynyt moni Kontio jättää väliin, koska molemmat suunnat eivät ole olleet mahdollisia.

Kun en aina ymmärrä olla hiljaa, niin huomasinpa järjestäväni vuoden 2000 Kontio-rallin! Silloin vielä löytyi talkoohenkeä ja reippaalla ryhmällä hoidettiin homma kotiin. Ydinryhmän Kontio-tiimistä muodostivat Wakka-Hämeen Satulapummit, sama porukka, joka jatkoi Siitaman kutsukokoontumisten järjestämistä Mikkolan Eeron maallisen vaeluksen päätyttyä. Lisänä oli tietysti myös runsaasti Hämpyn jäseniä, sekä vvillejä ja vapaita motoristeja ympäri Suomen. Tässä myös julkinen kiitos koko tiimille! Olitte mahtavia!

69:n ja Hämpyn lisäksi olen myös Touring Finlandia MK:n jäsen ja FIM-ralleihin olenkin osallistunut tourinkilaisena. Hämpyissä olen hoitanut SMOTO-yhteys-henkilön postia jo useita vuosia.

Tämän hetken kaksipyöräinen ajokalusto muodostuu laukkumallin Harrikasta (Electra Glide) ja kahdesta T-250 Suzukista, joista toisen ainakin kuvittelen museokatsastuttavani.

Menneenä kesänä poikkesin Harrikalla Saaristorallissa, Kontiossa, Hornion kutsukokoontumisessa (jota järjestämällä vammalalaiset jatkavat Siitaman perinteitä) ja lisäksi kesäkuussa FIM'issä, Italian Cesenaticossa. Suzukilla kävin Pystymettäessä, päiväkäynnillä. Turengin Suviranta kuuluu ajokaudella ohjelmaani, jos vain paikkakunnalla olen. Lisäksi olen

pyrkinyt käymään myös Mustalahdessa ja Vehoniemellä motoristi-iltoina.

Nyt alkavalla ajokaudella tulee Kontio taas jäämään osaltani väliin, sillä suunnitelmissa on päräyttää H-D:lla Kreikkaan, Messiniaan...

Kun en taaskaan (!) ymmärtänyt pitää päätäni kiinni, niin nyt olen sitten aloittelemassa kuus-ysin kerho-isännän tehtävässä. Suurimpana haasteena tehtävässä lienee talkoohengen uudelleen herättely. Eipä siis mikään pikku juttu, sillä samaa ongelmaa on aistittavissa muissakin kerhoissa... Eikä minulla ainakaan ole mitään viisastenkiveä, jolla tämä ratkaistaisiin!

Tapahtumiin tarvitaan hyviä vetäjiä. Vetäjillä tulee olla rinki luottomiehiiä. Ja luottomiehillä on oltava laaja ystäväpiiri. Helppo juttu, vai mitä? Mutta, kun: Hyviä tiiminvetäjiä on harvassa ja heillä on tuki ennestäänkin monia projekteja, koska hyvistä miehistä otetaan kaikki irti! Luot-

tomiehilläkin saattaa olla päällekkäisiä tapahtumia, lisäksi toki elämän tilanteet ja sitä myöden myös kiinnostuksen kohteet vaihtelevat. Ja laajasta ystäväpiiristä löytyy mitä moninaisimpia esteitä, jonka vuoksi juuri tähän hommaan ei nyt keritäkään...

Yhdessä tekeminen on kuitenkin yhdistystoiminnan suola ja ilman tapahtumia yhdistykset näivettyvät! Suomessa on paljon paikallisia moottoripyöräkerhoja, joista löytyy resursseja tapahtumien, tai ainakin tapahtuman jonkun osa-alueen järjestämiseen. Aluksi siis tarvitaan teitä, hyvät tiiminvetäjät ja teidän yhteydenottojanne! Ottakaa reilusti haaste vastaan, ottakaa yhteyttä niin yritetään sitten yhdessä. Kyllä sieltä se palkitseva hyvin olon tunne löytyy, kun tapahtuma on ohi!

Wakka-Hämäläinen Satulapummi,
Pekka Lankinen

Moottoritiellekin oli pakko pysähtyä kun kaatosade yllätti Itävallassa Salzburgin lähellä. Ylikulkusillan alla on hiukan suojaa. Valok. Seija Paakkola.

Akkujen latausta

Lueskelin tässä moottoripyörälehteä, jossa naismatkustaja ylisti harrastustaan maasta taivaaseen. Eräässä toisessa lehdessä esiteltiin joku alansa ammattilainen, joka harrastukseksensa ajaa moottoripyörää. Tämä – myös naisihminen – julisti hankin monin ylisanoin, miten hienoa ja ihanaa on ajaa moottoripyörällä. Jotenkin näistä kahdesta ylistyksestä tuli mieleeni juorulehtien parisuhdeuutiset. Juuri kun Matti ja Mervi ylistävät liittoaan, niin kohta jo puukko heiluu. Kun joku toinen ylistää liittoaan ja onneaan samalla julkaisten kihlauksensa, niin jo toisen lehden lööpeissä tämä on eroamassa. Jotenkin vaan tuntuu siltä, että aina julkista ylistystä seuraa lama, ja liitot kariutuvat. En näitä lehtien naismotoristeja tunne, enkä nimiä edes laittanut mieleeni voidakseni seurata, josko jo piankin heidän pyöränsä ovat nettimotoissa tai keltaisessa pörssissä kaupan – niin ja ajovälineet myös.

Ei siinä, etteikö harrastustaan saisi ylistää. Jotenkin vaan aina tulee sellainen olo kun joku jotain asiaa eritoten hehkuttaa, että kyseinen henkilö on sellaisessa tilanteessa kiinnostuksen kohteidensa kanssa, että tämä joutuu jo itselleenkin hokemaan kuinka hienoa kaikki on. Ja kun sen tekee vielä lehtien palstoilla, tämä vaikutelma jostain syystä korostuu.

Onneksi meillä suomalaisilla motoristeilla on talvi. Jos harrastuksen honeymoon-vaiheen jälkeen koittaakin nii-

tä vastamäkiä siellä myötämäkien seassa, niin talvella on aikaa ladata akkujaan. Tänä päivänä elämä on monella alalla niin hektistä, että kaikki aina pohtivat, missä välissä ehtivät hieman lataamaan omia akkujaan. Toki henkistä akkujaan voi ladata taas pitkän talven jälkeen moottoripyöräilyllä, kuka mitenkään päin.

Moottoripyöränkin akkuja on talvisin hyvä ladata. Samalla kun henkinen latausjakso alkaa, alkaa nettifoorumeilla kova keskustelu siitä, miten moottoripyörän akkuja tulee huoltaa. Joku lataa auton laturilla ja toinen Biltelmalaisella. Joku on ostanut ylläpitolaturin, jonka piuhat voi kytkeä syksyllä ja irroittaa sitten vasta keväällä.

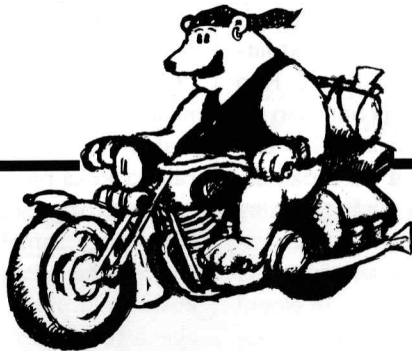
Akku alkaa itse asiassa olla nykyajan riesa. Kaikkien kodin laitteiden pitää olla langattomia, ja paristojen sijaan niihin tungetaan akkuja. Pysähtykääpä hetkeksi miettimään missä kaikissa paikoissa teillä on kotonanne akkuja: Sähköhammas-harja, partakone ja ehkä tukanrajain löytyy WC:stä, sylimietokone, digikamera ja kännykkä taas sieltä salkusta. Niitä digikameraitakin saattaa olla perheessä pari – kolme, kuten ehkä kännyköitäkin. Tasku-

lamput, otsalamput, navigaattorit, videokamerat, radiopuhelimet, ruohonleikkurit, porakoneet... Lista alkaa olla loputon. Kun jokaisessa vielä on täysin omanlaisensa akku, niin mitä tässä elämässä ehtii enää muuta tehdäkään kun ladata jotain saamarin akkuja. Ihmiset suunnittelevat jo keittiönsä niin, että jonkun hyllyn päälle tulee kännyköiden latauspiste. Ja kun lähdetään reissuun, pakataan matkalaukkuun puolen tusinaa erilaisia latureita, virtalähteitä ja vara-akkuja. Ongelmajätettäkin ovat, mokomat.

Kun ihmiskunta tulevaisuudessa pump-paa sen viimeisenkin öljylitran maaemont povesta, ovat viimeistään silloin ajoneu-

voikin pääosin sähkökäyttöisiä. Jos unoh-ttaa laittaa Hondansa illalla lataukseen, voi varautua aamuyöstä heräämään pihamaal-la merkitsevästi kuuluvaan "pililii" -ää-neen, kun virtahepo siellä surkeana valit-taa matalaa jännitetasoaan kuin Nokian kännykkä konsanaan. Tuossa kilpalaulan-nassa ne omat henkiset akut jäävät hel-posti kilpailussa toiseksi. Niiden valitus-ta kun ei moni huomaa ennen kuin asiat alkavat olla tosi huonolla tolalla.

Niin: ovatko langattomat laitteet ak-kuineen siunaus vai kirous, sitä voi kukin miettiä itsekseen. Kovin moni kännykkä-puhelu vaan tuntuu päättyvän sanoihin: "Hei mun akku on ihan lop..."

TERVETULOA MP 69 KONTIORALLIIN 4.- 6.7.2008.

KONTROLLI: SAIMAAHOLIDAY-ORAVI, ORAVIN KYLÄKAUPPA.
KONTROLLI AVOINNA KONTIOLAISILLE
PERJANTAISTA 4.7. KLO 11.00 LAUANTAIHIN 5.7. KLO 18.00.
TARJOLLA JÄLLEEN MIELEENPAINUVA KONTIO.

TERVETULOA MUKAAN!

MP 69 voimassaolevat KERHOEDUT

Listaus tällä hetkellä voimassaolevista jä-senetu yrityksistä, jotka myöntävät alen-nuksia kun esittää MP69 jäsenkortin. Lista julkaistaan tarkemmin vielä touko-kuun lehdessä. Tarkemmat tiedot näistä yrityksistä saa kerhon nettisivulta koh-dasta edut.

- Jäsenedut **Hotel iso-syöte & safaris**
- Jäsenedut **Hämeen Partiokaupasta**
- Kahvila **Wanha Pehtoori** Helsingin Haltialassa: 10% alennus kahvilatuotteista ja ruuista jäsenkorttia vilauttamalla
- Jäsenedut **Kataforista** Ajovarusteet – 10 %, ostetun renkaan asennus irtovanteelle veloitusetta, allelaiton työn osuudesta – 50 %
- Rageon** Ajovarusteita edullisesti: Kerhoalennus 10 % puhelin- ja webtilauksista. Kohtaan "tunnus" pitää antaa: 6969 ja kohtaan "lisätiedot": jäsennumero
- Finnlines:in laivoilla moottoripyörä ilmaiseksi laivamatkan yhteydessä Helsinki-Travemünde -reitillä!
www.ferrycenter.fi
- Tallink Silja Oy** myöntää MP69:lle 10% alennuksen kaikista reitti- ja ris-teilymatkoista. Alennusta ei myönnetä ajoneuvoista.

- Alennuksia **Eckerö Linen** Tallinnan lauttalipuista
- Alennuksia **Viking Linen** Ruotsin ja Eestin lauttalipuista
- Alennuksia yöpymisestä **Bomans Gästhem** hostellissa Vårdön saarella Ahvenanmaalla, sekä alennuksia lauttalipuista pohjoisella saaristorei-tillä.
- Yamaha Motor Center Tampere:** MP69:n jäsenkorttia näyttämällä saat 15%alennuksen ajovarusteista (ei kos-ke Arai -kypäriä) ja lisäksi samat alen-nukset kuin liikkeen jäsenasiakkaat. Kysy Myös räätälöityjä huoltopaket-teja. Valtuutettu Kawasaki-, Honda- ja Yamaha -huolto.
- Moto-Osat Tampere**, erikoishinta käytetyistä varaosista
- Shellistä** bensa-ale Euroshell-kortil-la
- Mister Minit-suutarit**, jäsenkorttil-la 15%:n alennus
- Suomen Retkeilymajajärjestön** alennukset
- FEMA-edut:**
- Ilmainen majoittuminen Tans-kalaisella leirintäalueella. (PDF)**
- Alennuksia **Hotelli Enzianissa** Itä-vallan Tirolissa.

Vanhempia kaunottaria

Garage-moottoripyörämuseo Pohjois-Italiassa

Kyllähän niitä nuorempiakin joskus katselee. Mutta onhan vähän vanhemmissakin omat verrattomat puolensa, kuten tietty pyöreys ja pehmeys lantion korkeudella, ynnä kaarevamat linjat. Kaikki niissä näyttää ikään kuin luonnostaan syntyneeltä. Vanhemmilla riittää yleensä pitempää pinnaakin, kokemuksesta puhumattakaan. Ja semmoisen kun saa houkutelukseksi vauhtiin, niin sitäpä ei äkkihetkenä pysäytäkään.

Tämänlaiset tunnevoittoiset aatteet vyöryilevät erään miehen rinnassa, kun hän silmäilee upseerinsuoriin riveihin järjestettyjä ysisatasia Kawasakeja Garage-moottoripyörämuseossa Pohjois-Italian Locheressa kesällä 2007. Semmoisia silmäniloja ne toki ovatkin, Japanin kaunottaret. Bensatankin täyteläinen pyöreys, herkün kaareva perävalon koppa ja runsaspinnaiset pyörät kymmenien tuhansien kilometrien kokemuksiin. Päätteeksi vielä jarrut, joita moisen muotovalion pysäyttääkseen saa puristaa hyvän toivon ja lihasvoimien harmonialla.

Italialainen on siis pystyttänyt oikein museon näille japanittarille, joiden hani-koissa niin moni koki kiihtyvyyden huumaa ja vauhdin tenhoa pitkätukkapoikien 70-luvulla. Taisipa jokunen joutua noiden

riemujen tähden vaihtamaan muovikypäränsä honkaiseen kokopukuunkin, jonka hänen lähiomaisensa lopuksi napittivat eräänlaisilla ristipääruuveilla. Iloilla oli hintansa. Garage-museon pääsymaksua ei parane kalliiksi moittia. Se on vain viisi euroa. Kuinka sen pääsee maksamaan? Kuinka sinne löytää tiensä?

Sattumalta perille

Moni kiinnostava matkakohde löytyy sattumalta. Niin myös Garage Bike Museum. Pitää vain osua Locheren kylään jonkin matkaa Levico Termen pikkukaupungista etelään. Sattumoisin näin osumaan auttaa myös muutamien paikallisten matkailukarttojen ja -mainosten tutkailu. Pientä apua voi saada myös se, ken helteisenä puolipäivän hetkenä poikkeaa prätkävermeet niskassaan johonkin lähiseudun turisti-infoon esitehyllyjä pällistelemään. Silloin toimiston virkailija saattaa tiedustella, oletteko ehkä moottoripyöräilemässä. Jos hänelle vastaa myöntäen, voi hän suositella käyntiä Garagessa. Seuraavaksi virkailijatar varoittaa kohtapuoliin alkavasta siestasta. On ymmärrettävä poistua.

Levico Termen suunnasta pohjoisesta Locherea lähestytään keskellä avaraa maisemaa, jota vihreänkirjavat viini- ja muut hedelmätarhat leimaavat. Edessä kauempana kohoa Monte Rovere ja

Opas Simone Freizingher nojailee Euroopan ainoaan jenkkipoliisiharrikkaan.

Ysisatset sotilaallisen suorissa riveissään.

siitä vasemmalle länteen Cima Vezzena eli Pizzo di Levico. Vezzenan huipulla 1907 metrin korkeudessa hämmöttää omituinen möhkälämäinen laitos, joka kiihottaa kenen tahansa sotahistorioista kiinnostuneen mieltä: mitenkähän tuonne pääsisi? Yhtäkkiä kissa säntää pusikosta tielle ja pitää hiljentää. Tultiin kylään. Kyltissä lukee Lochere. Tässä se onkin, Garage Bike Museum vasemmallalla puolen tietä, ja koko ajan auki. Ymmärsinkö oikein? Harmaanviherä mökki se on, ei suuren suuri, muistuttaa hieman jonkin pohjoishämäläisen kirkonkylän osuuskauppaa. Puolen hehtaarin kokoiselle tyhjälle parkkipaikalle on helppo piilottaa yksi turistimoottoripyörä.

Kawoja kylliksi

Hiljaista on kuin Martti Innasen samanimisessä slovarissa. Onpa kuitenkin ovi auki. Nuori mies, Simone Fraizingher, ottaa vastaan ja myy pääsylipun. Ensin lampsitaan kireämpien koneiden osastolle. Siinä on raaseroitu Z 900. "Tällaisella isäni katkaisi kätensä", Simone selvittää.

Eipä taida olla ainoa, ajattelen. Aika vähän kuitenkin tähän viiden euron hintaan mopoja vaikuttaa olevan. Vaikka kyllä katsomista tässäkin riittää, erityisesti jos on kiinnostunut 70-, 80- ja 90 lukujen japanilaispohjaisista kisapyöristä. Monilla museon pyöristä on kuulemma voitettu EM- ja MM-osakilpailuja. Simone selvittää kuskien nimiäkin, vaan ei kuulosta olevan tuttavuuksia joukossa.

Opas johdattaa lopulta valkoisen amerikkalaisen poliisiharrikan ohi alakertaan. Nyt voi sanoa ohoh! No eipäs liioitella. Mutta täällä on kaksi sataa moottoripyörää lisää. Ne ovat pääosin Kawoja ja Suizia. Miksi on niin? "Yamahat eivät

Sattumoisin Garage-museon pihaan pörräsi lomallaan tuusulalainen Matti Rautavirta.

ole olleet italialaisten suosiossa. Niiden laatu ei ole täällä kelvannut”, Simone toteaa. Mitä pitäisi tästä päätellä? Ovatko japanilaiset lähettäneet Jammujen enim-mät priimakappaleet Suomen loskaan ja lumipyryihin? Oli miten oli, mukava on vanhoja moottoripyöriä on töllistellä. Alakerrasta löytyvät kaikki Kawasakien 900 – 1000 -kuutioisten Z-mallit, eikä tarvitse edes etsiä. Joka pyörä on vieläpä ajokuntoinen. Tänne voi 50 – 60 -vuotias suomalaismotoristi tehdä nostalgiatripin. Matkaa on Helsingistä vain parituhatta kilometriä, päivä Rostockista.

Museoon, eikä syyttä

Tässä museossa ei ole mitään mielettömän erikoista, ellei sellasena pidä sitä, että on paljon siistin näköisiä vanhoja Kawoja ja Suikkia. On toki paljon myös muita moottoripyöriä. Palvelu on ystävällistä ja kiireetöntä. Jos haluaa tutustua

toisenlaiseen mopomuseoon, kannattaa käydä Saksan Laubachissa Friedel Münch -museossa. Siellä riittää Mammutteja ja muita Münch-erikoisuuksia ja ainakin seitsemän vuotta sitten sai kätelläkin tuolloin 73-vuotiaasta elävää legenda. Garage-museossakin saa tervehtiä museon omistajaa ja pyörien hankkijaa Paolo Freizingheria. Hän saapuu paikalle juuri kun olen poistumassa.

Mitä jos matkustelet seurueessa, jonka muita jäseniä motukkamuseot eivät vedä? Ei hätää. Garage-moottoripyörämuseon yhteydessä on nälkäisille ja janoisille ravintola. Väsyneille on hotelli vuoteineen ja turpakäräjiä käymään haluaville konferenssitilat. Viherpiipertäjät pääsevät luontopolulle, teinitytöt ratsastamaan ja perheen pienimmät mamman kanssa leikkipuistoon. Moporänskäsi tuuppaat korjaamoon. Sitten painut kaikessa rauhassa vanhempien kaunotarten kanssa viihteelle.

MAJOITUSVINKKI LÄHELLÄ SALZBURGIA

Tässäpä mainostamisen arvoinen majoituspaikka isäntineen. Olimme ohittaneet iki-ihanan Salzburgin kaupungin ja matkasimme 'ylöspäin' kohti Prahaa. Tummat pilvet antoivat jo aavistaa mitä tuleman piti muutaman kymmenen kilometrin päässä. Vettä ja tosi paljon. Eteenpäin oli turha yrittää kun näkyvyys oli nolla.

Sattumalta olimme pienen kylän kohdalle tulossa ja bensa-asema majoituspaikoinen sattui aivan tien reunaan. Iloksemme majoituspaikassa oli kyllä tilaa, mutta pettymykseksemme ketään ei otettu vastaan, koska oli maanantai! Suomalaisen 'kalloon' ei kyllä mahtunut, että turistit jätetään jonakin viikonpäivänä majoittamatta, koska on vapaa päivä.

Kylän seuraavassa majatalossa ilmoitus ovessa lupasi samaa...palvelua vasta huomenna. Kiukku alkoi olla jo maksimissaan, kun päätimme kysyä paikallisesta lihakau-pasta neuvoa: "Pliis meille kelpaisi mikä vaan...", olimmekin yöpyneet joskus ladossakin aasien ja kamealien kanssa saksanmaalla. Ja ihan luvalla!

Tyttö mietti hetken ja soitti puhelun. Sadan metrin päässä sijaitseva majatalo, sen isäntä oli luvannut majoittaa meidät. Niinpä tietenkin... MOTORISTIT TERVETULO! -mainos

komeilikin oven pielessä. Eipäs paljon ystävällisempää palvelua olisi voinut saada.

Märät vaatteemme vietiin heti pannuhuoneeseen kuivamaan ja isäntäpari avasi heti keittiön ja ravintolan vain meille, kun olimme saaneet tavaramme huoneeseen ja kuivaa vaatepartta päälle. Pian pöydässä oli pihviä ja punaviiniä ja elämä hymyili taas. Isäntä piti meille seuraa ja kovasti juteltiin vaikka meillä ei ollut yhteistä kieltä. Hän puhui vain saksaa. Pienen idyllisen ravintolan takahuoneesta löytyi keilahalli! Se oli paikan ylpeys, missä kylän joukkue harjoitteli.

Tässäpä teille majoituspaikan vinkki, jota pitävät hyvin ystävällinen pariskunta 'suurella sydämellä'. Terveiset ja kiitokset heille. Seuraavana aamuna palasimme lihakauppaan ja ostimme paljon olutnukkeja evääksi.

Seija ja Jari & FJR

Gastshof **B**äckerhäusl

Klaus ja Simone Schulze
A-4882 Oberwang 57
baeckerhaeusl@airvision.at
www.tiscover.at/baeckerhaeusl

TOURENFAHRER PARTNER-HAUS

OFFIZIELLES HOTEL DER OLYMPIABEWERBUNG SALZBURG 2014

Motoristi-, kantri- henkinen taukopaikka Helsingin Haltialassa

Wanhan Pehtoorin kahvila-ravintola sijaitsee idyllisessä maalaisympäristössä Helsingin kaupungin omistamalla Haltialan maatilalla. Kahvilarakennus on tunnelmallinen, yli satavuotias entinen muonamiesten asunto. Vanhassa Pehtoorissa voi kahvilla, lounaalla tai terassilla käydessä seurata toimivan maatilankäytävää ja tutustua tilan eläimiin. Myös lapsille riittää puuhaa eläimiä ja maatalouskoneita ihmetellessä tai leikkipaikalla peuhatessa.

MAJOITUSETU SRM-HOSTELLEISSA

SRM:n jäsenjärjestöjen henkilöjäsenet saavat kotimaan SRM-hostelleissa 2,50 € /henkilö/ vuorokausi alennusta normaalista majoitushinnasta. SRM-ketjuun kuuluu 80 hostellia eri puolella Suomea. MP 69 jäsenet saavat tämän alennuksen. SRM:n logo on painettu jäsenkorttiin.

Hostelling International -ketjun kansainvälisen jäsenkortin SRM:n jäsenjärjestöjen jäsenet saavat alennettuun hintaan 12 € (normaali hinta 17 €). Alle 17-vuotiaat jäsenet voivat ostaa kansainvälisen juniorikortin hintaan 5 € (normaali hinta 10 €). 4-16 -vuotiaan lapsen kortti maksaa 2 € silloin, kun vanhemmat ostavat samanaikaisesti itselleen kortit.

Kansainvälinen hostellikortti oikeuttaa jäsenhintaiseen yöpymiseen kaikissa HI hostelleissa ympäri maailman. Osassa hostelleista kortti on ehtona yöpymiselle. Korttil-

la saa myös muita etuja ja alennuksia kotimaassa ja ulkomailla. Kortti on henkilökohtainen ja voimassa vuoden ostokuukaudesta lukien. Myös ryhmille on olemassa oma hostellikortti, hinta on 50 € (vähintään 10 hlöä) ja se hankitaan SRM:n toimistosta. SRM:n sähköinen tiedotuslehti Hostelliviesti ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Lehti kertoo ajankohtaiset hostellimaailman uutiset kotimaasta ja maailmalta. Lehti on luettavissa osoitteessa www.hostelliviesti.fi. Jäsenet voivat liittyä Hostelliviestin postituslistalle.

Lisätietoja:

Suomen Retkeilymajajärjestö-SRM ry, Yrjönkatu 38 B 15, 00100 Helsinki (toimisto avoinna ma-pe klo 09.00-16.00, puh. 09-565 7150, faksi 09-5657 1510, sähköposti: info@srm.fi, www.hostellit.fi / www.hihostels.com

69 SHOP HINNASTO

KONTIO 2007 T-PAITA.....	5,00	Koot: 90 - xxxl
POOLOPAITA	24,00	/Hajakokoja
COLLEGE	20,00	/Hajakokoja
MP 69 T-PAITA	12,00	/Hajakokoja
FLEECE-LIIVI	29,95	/mp69 logo rinnassa
KUKSA, ISO	20,00	Käsin tehtyjä !
KUKSA, PIENI.....	10,00	Käsin tehtyjä !
BUFFI / OHUT	13,00	
TALVIBUFFI	19,90	
MOTORISTIKANSIO.....	5,50	
KANGASMERKKI.....	3,50	
LINSSITARRA	2,00	
ISO TARRA.....	1,00	
PIENI TARRA	0,50	
PYÖRAMERKKI	25,00	/TILAUKSESTA
AJOHANSKASSA	11,00	
PERUSLAATTA	8,50	
KONTIOSTARA-LAATTA	13,00	
VUOSILAATAT	3,00	
AVAINNAUHA.....	5,00	

TARJOUKSIDA

POSTIKORTTI	ennen	1,00	NYT	0,50 €
RINTANEULA	ennen	6,00	NYT	3,00 €
SOLMIONEULA	ennen	9,00	NYT	5,00 €
AVAINPERÄLASKIN	ennen	6,50	NYT	2,00 €

PUISET KOOTTAVAT MOOTTORIPYÖRÄT: NYT KAIKKI MALLIT 10,00

CLASSIC	ennen	25,00
ROADRACE, SUPERBIKE	ennen	20,00
CUSTOM, MOTOCROSS	ennen	15,00

KYSY MYÖS MP69 NAHKATAKKEJA
HINTA 199,- + POSTIKULUT

Soita ja tilaa! → Kerhotavaravastaava:
Arja Siukonen
Puh: 0400 963 434 (matka)
Email: shop@mp69.fi